

Π.Π.

Αριθμός 447/2015
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε΄ ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ (ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ)

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βιολέττα Κυτέα, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Χρυσούλα Παρασκευά, Αγγελική Αλειφεροπούλου, Αριστείδη Πελεκάνο-Εισηγητή και Δημήτριο Χονδρογιάννη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο κατάστημά του στις 20 Μαρτίου 2015, 3 και 24 Απριλίου 2015, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ευσταθίας Σπυροπούλου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελεύς) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει: **1)** την έφεση του Εισαγγελέα Εφετών Πατρών κατά της υπ' αριθμ. 21/2014 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Πατρών και **2)** την έφεση του εκκαλούντος – εκζητουμένου ΑΚΗΛΑΙΑ (επ.) DAVID (ον.) του Roland, γεννηθέντος στη Γεωργία στις 8-11-1981 υπηκόου Γεωργίας, κατοίκου Βύρωνα Αττικής, ο οποίος εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Ηλία Αναγνωστόπουλο και Αλέξανδρο Παπαστεριόπουλο, κατά: **α)** της υπ' αριθμ. 21/2014 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Πατρών και **β)** των υπ' αριθμ. 12/29-5-2014 και 18/6-8-2014 παρεμπιπτουσών αποφάσεων του Συμβουλίου Εφετών Πατρών.

Το Συμβούλιο Εφετών Πατρών, με την υπ' αριθμ. 21/2014 απόφασή του, γνωμοδότησε κατά της εκδόσεως του ανωτέρω εκκαλούντος-εκζητουμένου στις Δικαστικές Αρχές της Γεωργίας.

Κατά της ανωτέρω υπ' αριθμ. 21/2014 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Πατρών: 1) ο Εισαγγελέας Εφετών Πατρών άσκησε την με αριθμό 2 και ημερομηνία 17-10-2014 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν και ασκήθηκε ενώπιον της Γραμματέως του Εφετείου Πατρών Ευαγγελίας Κανταρτζοπούλου και καταχωρίσθηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1047/2014 και 2) ο εκζητούμενος και τώρα εκκαλών και κατά των υπ' αριθμ. 12/29-5-2014 και 18/6-8-2014 παρεμπιπτουσών αποφάσεων του Συμβουλίου Εφετών Πατρών άσκησε την με αριθμό 3 και ημερομηνία 17-10-2014 έφεση, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν και ασκήθηκε ενώπιον του Εφετείου Πατρών και καταχωρίσθηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1047/2014.

Προκειμένης συζητήσεως

Αφού άκουσε τους πληρεξούσιους δικηγόρους του εκζητουμένου που με προφορική ανάπτυξη ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και την Αντεισαγγελέα η οποία πρότεινε: 1) να απορριφθεί η υπ' αριθμ. 2/17-10-2014 έφεση του Εισαγγελέα Εφετών Πατρών κατά της υπ' αριθμ. 21/16-10-2014 αποφάσεως του Συμβουλίου Εφετών Πατρών, με την οποία αυτό γνωμοδότησε κατά της εκδόσεως στο Κράτος της Γεωργίας του ανωτέρω εκζητουμένου και 2) να απορριφθεί ως απαράδεκτη η από 17-10-2014 έφεση του εκκαλούντος-εκζητουμένου κατά της ως άνω απόφασης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 451 ΚΠΔ, κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, με την οποία αυτό γνωμοδοτεί

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΗΣ

Σελίδα 3 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

για την έκδοση αλλοδαπού υπηκόου, επιτρέπεται στον εκζητούμενο και στον εισαγγελέα να ασκήσουν έφεση ενώπιον του ποινικού τμήματος του Αρείου Πάγου μέσα σε 24 ώρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Η έφεση ασκείται αποκλειστικά με δήλωση ενώπιον του γραμματέα εφετών και συντάσσεται από αυτόν σχετική έκθεση, στην οποία πρέπει να διατυπώνονται με τρόπο σαφή και ορισμένο και οι λόγοι της έφεσης, κατά αναλογική εφαρμογή του άρθρου 474 παρ. 2 ΚΠΔ για την άσκηση των ενδίκων μέσων. Αν δεν τηρηθεί ο παραπάνω τύπος για την άσκηση της έφεσης ή δεν περιέχεται στην οικεία έκθεση ένας τουλάχιστον ορισμένος λόγος έφεσης, αυτή απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Επομένως, η κρινόμενη από 17-10-2014 έφεση, η οποία ασκήθηκε από τον Εισαγγελέα Εφετών Πατρών νομότυπα και εμπρόθεσμα με δήλωση ενώπιον του αρμόδιου γραμματέα του Εφετείου Πατρών κατά της απόφασης 21/16-10-2014, που γνωμοδότησε κατά της έκδοσης στις Αρχές της Γεωργίας του εκζητούμενου, David Alkhalaiia του Roland, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί κατ' ουσία. Αντίθετα, η από 17-10-2014 έφεση του προαναφερόμενου εκζητούμενου κατά της ίδιας απόφασης, η οποία, όπως προκύπτει από την επισκόπησή της και από τα έγγραφα της δικογραφίας, δεν ασκήθηκε με δήλωση ενώπιον του γραμματέα του Εφετείου Πατρών, ούτε συντάχθηκε για την άσκησή της σχετική έκθεση, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, επειδή δεν τηρήθηκε ο τύπος που ορίζεται από τον νόμο για την άσκησή της, αλλά και επειδή δεν υπάρχει έννομο συμφέρον του εκκαλούντος για την άσκησή της, αφού το πρωτοβάθμιο συμβούλιο με την εκκαλούμενη απόφαση γνωμοδότησε αρνητικά για την έκδοσή του. Επίσης πρέπει ο εκκαλών να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα (άρθρα 476 παρ. 1 και 583 παρ. 1 ΚΠΔ).

Από τα άρθρα 474 παρ. 2 και 502 παρ. 2 ΚΠΔ προκύπτει ότι το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της έφεσης προσδιορίζεται από την έκταση και το περιεχόμενο των λόγων της, στην έρευνα των οποίων περιορίζεται το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, το οποίο έχει εξουσία να κρίνει μόνο για τα κεφάλαια της πρωτόδικης απόφασης, που πλήττονται με τους λόγους της έφεσης. Αυτό ισχύει και για την έφεση που ασκείται ενώπιον του Αρείου Πάγου κατά απόφασης του συμβουλίου εφετών, που αφορά έκδοση αλλοδαπού. Κατά το άρθρο 436 ΚΠΔ, αν δεν υπάρχει σύμβαση, οι όροι και η διαδικασία της έκδοσης αλλοδαπών εγκληματιών ρυθμίζονται από τις διατάξεις των επόμενων άρθρων (437-456), οι οποίες εφαρμόζονται ακόμη και αν υπάρχει σύμβαση, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με αυτή, καθώς και στα σημεία που δεν προβλέπει η σύμβαση.

Εξάλλου, η από 13-12-1957 Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως (εφεξής Ε.Σ.Ε.), η οποία κυρώθηκε από την Ελλάδα στις 6-5-1961 με τον ν. 4165/1961 και από τη Δημοκρατία της Γεωργίας στις 13-9-2001, διέπει από την κύρωσή της το δίκαιο της έκδοσης μεταξύ Ελλάδος και Γεωργίας. Επίσης τα δύο κράτη έχουν υπογράψει την από 10-5-1999 "Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις" (εφεξής Διμερής Σύμβαση), που κυρώθηκε με τον ν. 2813/10-3-2000 και ισχύει από 5-6-2000 μεταξύ τους. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 30 παρ. 2 της Διμερούς Σύμβασης, η έκδοση ενεργείται για πράξη που, σύμφωνα με τη νομοθεσία και των δύο μερών, τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας πάνω από ένα έτος, καθώς και για ποινή φυλάκισης ή άλλο μέτρο στερητικό της ελευθερίας ή μέτρο ασφάλειας, που επιβλήθηκε από τα δικαστήρια του μέρους που ζητεί την έκδοση, εφόσον η σχετική κύρωση είναι τουλάχιστον έξι μηνών. Επίσης, στο άρθρο 36 παρ. 1 αυτής ορίζονται τα εξής: Το αίτημα για έκδοση θα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

διατυπώνεται γραπτώς και θα συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά: Α) το πρωτότυπο ή επικυρωμένο αντίγραφο εκτελεστής απόφασης ή εντάλματος σύλληψης ή άλλου εγγράφου, που θα έχει την ίδια ισχύ και αποτέλεσμα και θα έχει εκδοθεί από το μέρος που ζητεί την έκδοση σύμφωνα με τη νομοθεσία του. Β) Έκθεση των γεγονότων για τα οποία ζητείται η έκδοση, όπου θα διευκρινίζονται με τον ακριβέστερο δυνατό τρόπο ο τόπος και η ημεροχρονολογία τέλεσης του εγκλήματος, ο νομικός χαρακτηρισμός του, το κείμενο των νομικών διατάξεων που ισχύουν γι' αυτό και η ποινή που απομένει για έκτιση. Και Γ) Ακριβή περιγραφή της ταυτότητας, κατοικίας και εθνικότητας του ατόμου που πρόκειται να εκδοθεί.

Το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, που αποφαινεται για την έκδοση, δεν έχει εξουσία να ερευνήσει τη βασιμότητα ή μη της κατηγορίας, για την οποία ζητείται η έκδοση ή τη νομιμότητα της σχετικής προδικασίας που τηρήθηκε από τις αρμόδιες αρχές του κράτους που ζητεί την έκδοση, αφού ούτε από τις διατάξεις του άρθρου 36 της Διμερούς Σύμβασης και του άρθρου 12 παρ. 2 της Ε.Σ.Ε., που ορίζουν εξαντλητικά τα συγκεκριμένα στοιχεία και δικαιολογητικά που πρέπει να συνοδεύουν την αίτηση, για τη στήριξη και τη δικαστική αξιολόγησή της, ούτε από άλλη διάταξη αυτών προβλέπεται και η επισύναψη εγγράφων, που να βεβαιώνουν την ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ενοχής για την αξιόποινη πράξη, για την οποία ζητείται ο εκζητούμενος, αλλά και επειδή δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 437, 443 παρ. 1 και 450 παρ. 2 ΚΠΔ, που προβλέπουν επισύναψη στην αίτηση έκδοσης εγγράφων για βεβαίωση ενδείξεων ενοχής και έρευνα για τη βασιμότητα της κατηγορίας (όταν ζητείται η έκδοση για την παραπομπή του εκζητούμενου σε δίκη, και όχι για την

εκτέλεση ποινής), αφού έρχονται σε αντίθεση με τη Διμερή Σύμβαση και την Ε.Σ.Ε.

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 438 ΚΠΔ, η έκδοση απαγορεύεται : α) ..., β) ..., γ) αν πρόκειται για έγκλημα που κατά τους ελληνικούς νόμους χαρακτηρίζεται πολιτικό, στρατιωτικό ... ή όταν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι η έκδοση ζητείται για λόγους πολιτικούς, δ) αν σύμφωνα με τους νόμους του κράτους που ζητεί την έκδοση ή του ελληνικού κράτους ή του κράτους όπου τελέστηκε το έγκλημα, έχει προκύψει, ήδη πριν από την απόφαση για την έκδοση, νόμιμος λόγος που εμποδίζει τη δίωξη ή την εκτέλεση της ποινής ή αποκλείει ή εξαλείφει το αξιόποινο και ε) αν πιθανολογείται ότι εκείνος, για τον οποίο ζητείται η έκδοση, θα καταδιωχθεί από το κράτος στο οποίο παραδίδεται για πράξη διαφορετική από εκείνη για την οποία ζητείται η έκδοση. Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 438 παρ. γ' ΚΠΔ, πολιτικοί είναι οι λόγοι, όταν με την έκδοση η κυβέρνηση του εκζητούντος κράτους επιδιώκει να εκδικηθεί ή να καταστείλει την αντίδραση πολιτικού της αντιπάλου, λόγω της αντίθεσής του προς αυτή. Επίσης, κατά το άρθρο 32 παρ. ΙΑ της Διμερούς Σύμβασης, η έκδοση δεν επιτρέπεται όταν το έγκλημα, για το οποίο αυτή ζητείται, θεωρείται από το κράτος, στο οποίο απευθύνεται το αίτημα έκδοσης, ως πολιτικό ή σχετιζόμενο με πολιτικό έγκλημα. Κατά δε το άρθρο 3 παρ. 1 και 2 της ΕΣΕ, δεν χωρεί έκδοση, αν η αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται η έκδοση, θεωρείται από το άλλο μέρος ως πολιτική εγκληματική πράξη ή ως συναφής με τέτοια πράξη ή αν το μέρος, από το οποίο ζητείται η έκδοση, έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έκδοσης, που αιτιολογείται για κάποια παράβαση του κοινού δικαίου, έχει υποβληθεί με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ατόμου για τα φυλετικά, θρησκευτικά, πολιτικά ή εθνικά του φρονήματα ή ότι η

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

θέση του διατρέχει κίνδυνο να επιδεινωθεί από τον έναν ή τον άλλο από τους λόγους αυτούς. Ακόμη, κατά το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ (ν.δ.53/1974), κανένας δεν επιτρέπεται να υποβληθεί σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή μεταχείριση απάνθρωπες ή εξευτελιστικές. Επίσης κατά το άρθρο 6 παρ. 1 αυτής, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί δίκαια, δημόσια και μέσα σε λογική (εύλογη) προθεσμία από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει κατασταθεί από τον νόμο, το οποίο θα αποφασίσει είτε για αμφισβητήσεις σχετικά με δικαιώματα και υποχρεώσεις του αστικής φύσης είτε για τη βασιμότητα κάθε εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσης. Ενώ, κατά το ίδιο άρθρο 6 παρ. 3 περ. α' αυτής, ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να πληροφορηθεί, μέσα στη συντομότερη προθεσμία, σε γλώσσα που κατανοεί και με λεπτομέρεια, τη φύση και τον λόγο της εναντίον του κατηγορίας.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι απαιτείται τα εγκλήματα, για τα οποία ζητείται η έκδοση, να προσδιορίζονται κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο στη σχετική αίτηση και στην αντίστοιχη διωκτική πράξη, με επαρκή περιγραφή του χρόνου, τόπου, τρόπου και λοιπών περιστάσεων τέλεσής τους και της μορφής συμμετοχής του εκζητούμενου σ' αυτή. Αυτό επιβάλλεται και από την αρχή της ειδικότητας, που καθιερώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 14 της ΕΣΕ, επαναλαμβάνεται δε και στο άρθρο 34 της Διμερούς Σύμβασης, σύμφωνα με την οποία η έκδοση γίνεται για το έγκλημα που ορίζεται ειδικά (ως προς τα στοιχεία που το συγκροτούν) τόσο στην αίτηση έκδοσης όσο και στην πράξη του Υπουργού Δικαιοσύνης που διατάσσει την έκδοση, και όχι για οποιαδήποτε άλλη πράξη. Η αρχή της ειδικότητας, η οποία θεωρείται γενικά αναγνωρισμένος κανόνας του διεθνούς δικαίου και εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση έκδοσης, περιορίζει την

Σελίδα 8 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

κυριαρχική εξουσία του κράτους που ζητεί την έκδοση, το οποίο δεν μπορεί να διώξει τον εκζητούμενο για πράξεις, που τελέστηκαν πριν από την παράδοσή του και είναι διαφορετικές από εκείνες για τις οποίες έγινε η έκδοση (εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις), αποτρέποντας έτσι και το ενδεχόμενο να διωχτεί το εκδιδόμενο πρόσωπο για πολιτικά εγκλήματα ή για πολιτικούς λόγους και σκοπούς. Ακόμη, η υποχρέωση για συγκεκριμενοποίηση της διωκόμενης πράξης, που αποδίδεται στον εκζητούμενο, βρίσκει έρεισμα και στις υπερνομοθετικής ισχύος (άρθρο 28 Σ.) διατάξεις του παραπάνω άρθρου 6 παρ. 3 της ΕΣΔΑ (δικαίωμα του κατηγορουμένου να πληροφορηθεί λεπτομερειακά τη φύση και τον λόγο της σχετικής κατηγορίας) και του άρθρου 14 παρ. 3 περ. α' του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη στις 16-12-1966 και κυρώθηκε από την Ελλάδα με το ν. 2462/1997.

Περαιτέρω, στο άρθρο 5 παρ. 1 και 2 του π.δ. 114/2010, όπως η παρ. 2 αντικ. με το άρθρο 35 παρ. 4 του π.δ. 113/2013, ορίζονται τα εξής: « 1. Οι αιτούντες επιτρέπεται να παραμένουν στη Χώρα μέχρι την ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας εξέτασης της αίτησης και δεν απομακρύνονται με οποιονδήποτε τρόπο. 2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις, όπου οι αρμόδιες αρχές είτε παραδίδουν τον αιτούντα σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3251/2004, είτε εκδίδουν αυτόν σε τρίτη χώρα (μη μέλος της Ε.Ε.), με την εξαίρεση της χώρας καταγωγής του αιτούντος ή σε διεθνή ποινικά δικαστήρια, με βάση τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Η παράδοση ή η έκδοση δεν πρέπει να οδηγεί σε έμμεση ή άμεση επαναπροώθηση του ενδιαφερόμενου κατά παράβαση

ΕΣΟΦΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Σελίδα 9 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

του άρθρου 33 παρ. 1 της Σύμβασης της Γενεύης ή σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης σύμφωνα με το άρθρο 15 του π.δ. 96/2008. Κανένας δεν εκδίδεται πριν εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αίτησής του, εφόσον επικαλείται φόβο δίωξης στο εκζητούν κράτος...». Εξάλλου, στο άρθρο 15 του π.δ. 96/2008 ορίζεται: «1. Επικουρική προστασία δικαιούνται τα πρόσωπα τα οποία έχουν υποστεί ή κινδυνεύουν να υποστούν σοβαρή βλάβη 2. Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του ή γ) σοβαρή προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω βίας ασκούμενης αδιακρίτως σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης». Επίσης στο άρθρο 9 του ίδιου π.δ. (96/2008) ορίζεται: «1. Οι πράξεις δίωξης κατά την έννοια του άρθρου ΙΑ της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει : α) να είναι αρκούντως σοβαρές λόγω της φύσης ή της επανάληψής τους, ώστε να συνιστούν σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ. 53/1974) ή β) να αποτελούν σώρευση διαφόρων μέτρων, όπου να περιλαμβάνεται παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο στοιχείο α'. 2. Οι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο έχουν ιδίως τη μορφή: α) πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων σεξουαλικής βίας β) νομοθετικών, διοικητικών, αστυνομικών ή δικαστικών μέτρων, τα

Σελίδα 10 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

οποία εισάγουν διακρίσεις αφεαυτά ή εφαρμόζονται κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις γ) αβάσιμης ποινικής δίωξης ή δυσανάλογης ή μεροληπτικής επιβολής ποινής δ) έλλειψης δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων ε) ποινικής δίωξης ή επιβολής ποινής για την άρνηση εκπλήρωσης στρατιωτικής θητείας σε σύρραξη, αν η εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας θα συμπεριελάμβανε εγκλήματα ή πράξεις που εμπίπτουν στις ρήτρες αποκλεισμού όπως προβλέπονται στο άρθρο 12 παρ. 2 στ) πράξεων που στρέφονται κατά προσώπου λόγω φύλου ή παιδικής ηλικίας». Ακόμη στο άρθρο 1Θ παρ. 1 και 2 του π.δ. 96/2008 αναφέρεται ότι, κατά την αξιολόγηση των λόγων δίωξης, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη: α) Την έννοια της φυλής β) την έννοια της θρησκείας, γ) την έννοια της ιθαγένειας, δ) την ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα και ε) τις πολιτικές πεποιθήσεις. Στην έννοια των πολιτικών πεποιθήσεων περιλαμβάνεται ιδίως η υποστήριξη άποψης, ιδέας ή πεποίθησης για ζήτημα που σχετίζεται με τους ενδεχόμενους φορείς δίωξης, όπως αυτή προσδιορίζεται στο άρθρο 9, και με τις πολιτικές ή τις μεθόδους τους, ανεξάρτητα από το αν ο αιτών έχει εκδηλώσει έμπρακτα τη σχετική άποψη, ιδέα ή πεποίθηση. Κατά την αξιολόγηση δε της βασιμότητας του φόβου του αιτούντος, ότι θα υποστεί δίωξη, δεν ασκεί επιρροή αν ο αιτών χαρακτηρίζεται πράγματι από το φυλετικό, θρησκευτικό, εθνικό, κοινωνικό ή πολιτικό στοιχείο, το οποίο προκαλεί τη δίωξη, με την προϋπόθεση ότι το σχετικό χαρακτηριστικό αποδίδεται πράγματι σ' αυτόν από τον φορέα της δίωξης.

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις προκύπτει ότι με τη θέσπισή τους ορίστηκαν οι ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως προσφύγων ή ως προσώπων που έχουν ανάγκη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟΥ

διεθνούς προστασίας, τα οποία διώκονται από τις αρχές του εκζητούντος κράτους, λόγω των πολιτικών φρονημάτων τους, του φύλου, της φυλής, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της θρησκείας κλπ. και των οποίων κινδυνεύει η ζωή, η σωματική ακεραιότητα, η ελευθερία και η αξιοπρέπεια τους, σε περίπτωση που εκδοθούν και παραδοθούν στο κράτος αυτό. Η αυξημένη προστασία αυτή δεν καταλαμβάνει και τις παραβατικές συμπεριφορές, που έχουν αξιόποιο χαρακτήρα και δεν φέρουν τα χαρακτηριστικά των εξαιρετικών περιπτώσεων, κατά τις οποίες συντρέχουν πολιτικοί, φυλετικοί, κοινωνικοί ή άλλοι λόγοι, που συναρτώνται με τη ζητούμενη έκδοση και συνεπάγονται κίνδυνο δίωξης στο εκζητούν κράτος, κατά τρόπο που να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να θέτει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα και την ελευθερία του εκζητούμενου. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι ισχυρισμός εκζητούμενου ότι υπέβαλε αίτηση πολιτικού ασύλου στις αρμόδιες ελληνικές αρχές που εκκρεμεί και η επίκληση από αυτόν φόβου δίωξης του στο εκζητούν κράτος, κατά την έννοια του άρθρου ΙΑ της Σύμβασης της Γενεύης (προσχηματική ποινική δίωξη, σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων κλπ.), δεν ασκεί έννομη επιρροή στη δίκη για την έκδοσή του, καθόσον η προαναφερόμενη σχετική διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 του π.δ. 114/2010 (όπως ισχύει) «... Κανένας δεν εκδίδεται πριν εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αίτησής του, εφόσον επικαλείται φόβο δίωξης στο εκζητούν κράτος», αναφέρεται στη μη έκδοση του εκζητούμενου από τον αρμόδιο γι' αυτό, κατά το άρθρο 452 παρ. 1 ΚΠΔ, Υπουργό Δικαιοσύνης, εφόσον προηγήθηκε αμετάκλητη γνωμοδότηση υπέρ της έκδοσης από το συμβούλιο Εφετών ή του Αρείου Πάγου και δεν τάσσεται ως στοιχείο που εμποδίζει (μέχρι την τελεσίδικη παραδοχή ή απόρριψη της

αίτησης ασύλου) τη συζήτηση ή τη λήψη σχετικής απόφασης για την έκδοση ή μη του εκζητούμενου από το αρμόδιο δικαστικό όργανο, το οποίο, για τη διαμόρφωση της γνωμοδοτικής κρίσης του, εξετάζει και συναξιολογεί (μαζί με τα λοιπά στοιχεία) και τη βασιμότητα του επικαλούμενου φόβου δίωξης ως ενδεχόμενου νομίμου λόγου που εμποδίζει την έκδοση, κατά τα άρθρα 3 της Ε.Σ.Ε., 32 παρ. ΙΑ της Διμερούς Σύμβασης και 438 περ. γ' και ε' ΚΠΔ. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, ότι μόνη η επίκληση (ενδεχόμενα και προσχηματική) από τον εκζητούμενο φόβου δίωξης σε βάρος του για λόγους πολιτικούς στο κράτος που ζητεί την έκδοσή του συνεπάγεται, αυτόματα και χωρίς αξιολόγηση της βασιμότητας του επικαλούμενου φόβου, εκφορά αρνητικής γνωμοδοτικής κρίσης (οριστικής και αμετάκλητης) για τη δικαζόμενη αίτηση έκδοσης, θα ήταν μη συμβατή με τη θεμελιώδη δικονομική αρχή και το λειτουργικό καθήκον του αρμόδιου δικαστικού οργάνου να αποφαινεται για το αντικείμενο που καλείται να κρίνει, αφού προηγουμένως αξιολογήσει και πειστεί για τη βασιμότητα (νομική και ουσιαστική) των εκάστοτε κρισίμων ζητημάτων και ισχυρισμών των διαδίκων. Θα οδηγούσε δε στο άτοπο να αποφασίζει τελικά ο ίδιος ο εκζητούμενος για τη μη έκδοσή του, αφού η αμετάκλητη αρνητική γνωμοδότηση, χωρίς δικαστικό έλεγχο του ισχυρισμού του για φόβο δίωξης στο εκζητούν κράτος, από το αρμόδιο συμβούλιο δεσμεύει και τον Υπουργό Δικαιοσύνης να μη διατάξει την έκδοση του εκζητούμενου, κατά του οποίου μπορεί να υποβληθεί μόνο νέα αίτηση έκδοσης που στηρίζεται σε διαφορετικά στοιχεία (άρθρα 452 παρ. 1-2 και 454 ΚΠΔ). Η ερμηνευτική εκδοχή, υποχρεωτικής αναβολής της δίκης για την έκδοση μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας ή ασύλου, πρέπει να αποκρουστεί, αφού τέτοια ενέργεια ούτε προβλέπεται

ΠΡΕΣΒΗΤΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

Σελίδα 13 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

από τη σχετική διάταξη, ούτε συμπορεύεται με τον σκοπό του νομοθέτη, για την ταχύτερη δυνατή περάτωση του δικαστικού σταδίου της έκδοσης, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 448 παρ. 1 εδ. α', 449 παρ. 1 και 451 παρ. 1 και 2 ΚΠΔ, που προβλέπουν εικοσιτετράωρη προθεσμία σύγκλησης του συμβουλίου εφετών για τη συζήτηση εκκρεμούς έκδοσης και για την άσκηση έφεσης κατά της σχετικής απόφασης και οκταήμερη προθεσμία για τυχόν αναβολή της συζήτησης και για την έκδοση απόφασης από το δευτεροβάθμιο συμβούλιο.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την από 15-5-2014 ρηματική διακοίνωση της Πρεσβείας της Γεωργίας προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος, υποβλήθηκε το 13/29523/9-5-2014 αίτημα της Διεύθυνσης Γενικής Εισαγγελίας της Γεωργίας, με το οποίο ζητήθηκε η σύλληψη και η έκδοση στις αρμόδιες δικαστικές αρχές της Γεωργίας του David Akhalaiia του Ronald, που γεννήθηκε στη Γεωργία στις 8-11-1981, προκειμένου: α) να εκτίσει ποινή φυλάκισης πέντε ετών, η οποία μειώθηκε κατά το 1/4 και τελικά διαμορφώθηκε σε φυλάκιση τριών ετών και εννέα μηνών, ποινή, που επιβλήθηκε με την από 14-3-2014 απόφαση του Δικαστηρίου της Τιφλίδας για παράβαση του άρθρου 333 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα της Γεωργίας - υπέρβαση δημόσιας εξουσίας με επιβαρυντικές περιστάσεις τέλεσης κατ' επανάληψη με τη χρήση βίας και με προσβολή της αξιοπρέπειας του παθόντος, β) να διωχθεί ποινικά για τις κατηγορίες που απαγγέλθηκαν με το κατηγορητήριο της 22ας Απριλίου 2014 του Εισαγγελέα της Τιφλίδας για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας εκ προμελέτης, που τελέστηκε με επιβαρυντικές περιστάσεις, υπέρβαση δημόσιας εξουσίας με επιβαρυντικές περιστάσεις και παραποίηση αποδείξεων στην ποινική διαδικασία (άρθρα 109, 333 παρ. 1, 333 παρ. 3 και 369 παρ. 3, αντίστοιχα, του ποινικού

κώδικα της Γεωργίας) και γ) να διωχθεί ποινικά για τις κατηγορίες που απαγγέλθηκαν με το κατηγορητήριο της 10ης Μαρτίου 2014 του Εισαγγελέα της Τιφλίδας για το αδίκημα της κατάχρησης δημόσιας εξουσίας, που τελέστηκε με επιβαρυντικές περιστάσεις και οργάνωσης παράνομης στέρησης ελευθερίας με επιβαρυντικές περιστάσεις (άρθρα 332 παρ. 3, 25-143 του ποινικού κώδικα της Γεωργίας, αντίστοιχα). Η προαναφερόμενη με στοιχείο α' ποινή είναι εκτελεστή κατά το δίκαιο της Γεωργίας, οι δε πράξεις με στοιχεία β' και γ' είναι αξιόποινες και κατά την ελληνική νομοθεσία (άρθρα 137Α παρ. 3 εδ. α' -1 ΠΚ, 137Β παρ. 2, 1δ' σε συνδυασμό με το άρθρο 137Α παρ. 3, 1 ΠΚ, 45, 187 παρ. 3, 299, 239 β' ΠΚ, 47 παρ. 1, 46 παρ. 1α, 310 παρ. 3, 311 εδ. α' και 322 εδ. α' ΠΚ), όπου φέρουν κακουργηματικό χαρακτήρα, πληρούν τους όρους του διττού αξιοποίνου και προσδιορίζονται, ως προς τα ουσιώδη στοιχεία τους, με επαρκή σαφήνεια στην ένδικη αίτηση έκδοσης και στα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα που τη συνοδεύουν, σύμφωνα με τα άρθρα 30 παρ. 1-2 και 36 παρ. 1 της Διμερούς Σύμβασης.

Το αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο Συμβούλιο Εφετών Πατρών αρχικά εξέδωσε τις αναβλητικές αποφάσεις 12/2014 και 18/2014, με τις οποίες ζήτησε από τις Γεωργιανές Αρχές συμπληρωματική πληροφόρηση και αποστολή των συγκεκριμένων εγγράφων που αναφέρονται στην πρώτη από αυτές (πράξη διορισμού του εκζητούμενου ως Δ/ντη στο Τμήμα Συνταγματικής Ασφάλειας του Υπουργείου Εσωτερικών της Γεωργίας και τα από 1-7-2013 και από Μαρτίου 2014 κατηγορητήρια που αφορούν τα αντίστοιχα από 9-7-2013 και από 15-3-2014 εντάλματα σύλληψης αυτού). Στη συνέχεια το εν λόγω συμβούλιο, αφού έλαβε τα έγγραφα που είχε ζητήσει, δίκασε την υπόθεση κατά τις διατάξεις των άρθρων 436 επ. ΚΠΔ και με την απόφασή του 21/16-10-2014

ΠΡΟΣΗΘΗΚΕ
Εισαγγελέας

γνωμοδότησε ότι δεν πρέπει να εκδοθεί στις δικαστικές αρχές της Γεωργίας ο εκζητούμενος, κρίνοντας ότι δεν είναι επιτρεπτή η έκδοσή του μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την από 17-7-2014 αίτηση διεθνούς προστασίας, που αυτός υπέβαλε στις 17-10-2014 προς τις αρμόδιες ελληνικές αρχές, η οποία εκκρεμεί, ενώ του έχει χορηγηθεί και το 21757/10-10-2014 δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία, εφόσον επικαλέστηκε, κατά το άρθρο 5 παρ. 2 π.δ. 114/2010, φόβο δίωξής του στη Γεωργία για πολιτικούς λόγους και για ανύπαρκτα αδικήματα που του αποδίδουν λόγω της ιδιότητάς του ως πρώην αξιωματούχου της προηγούμενης Κυβέρνησης της Γεωργίας. Η κρίση αυτή του πρωτοβάθμιου συμβουλίου, ότι δεν είναι επιτρεπτή η έκδοση του εκζητούμενου για μόνον τον λόγο ότι εκκρεμεί η αίτησή του για χορήγηση διεθνούς προστασίας και ότι αυτός επικαλέστηκε φόβο δίωξης στο κράτος που ζητεί την έκδοσή του για λόγους πολιτικούς, δεν είναι ορθή, αφού, όπως σημειώθηκε στην οικεία νομική σκέψη, η σχετική διάταξη (άρθρο 5 παρ. 2 π.δ. 114/2010, όπως ισχύει) δεν εμποδίζει (μέχρι την τελεσίδικη παραδοχή ή απόρριψη της αίτησής του) τη συζήτηση και λήψη σχετικής απόφασης από το αρμόδιο πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο, ασκώντας τη λειτουργική του εξουσία κατά τη διαμόρφωση της γνωμοδοτικής κρίσης του, οφείλει να εξετάσει και να συναξιολογήσει και τη βασιμότητα του επικαλούμενου φόβου δίωξης ως ενδεχόμενου νομίμου λόγου που εμποδίζει την έκδοση. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί από το παρόν συμβούλιο η βασιμότητα του προβαλλόμενου φόβου δίωξης του εκζητούμενου στο πλαίσιο της έρευνας αν συντρέχουν ή όχι οι νόμιμες προϋποθέσεις για την ένδικη έκδοση.

Από όλα τα έγγραφα που συνοδεύουν σε νόμιμη μετάφραση την αίτηση έκδοσης και βρίσκονται στον φάκελο της δικογραφίας,

Σελίδα 16 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν κατά τη δίκη ενώπιον του πρωτοβάθμιου συμβουλίου και περιέχονται στα οικεία πρακτικά, από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν από τον εκζητούμενο, καθώς και από όσα εξέθεσαν προφορικά αυτός, μέσω διερμηνέα, κατά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο συμβούλιο και οι συνήγοροί του κατά τη συζήτηση στο παρόν συμβούλιο και με τα αντίστοιχα έγγραφα υπομνήματά του, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο εκζητούμενος, υπήκοος Γεωργίας, συνελήφθη στην Πάτρα στις 22-4-2014 σε εκτέλεση της 06/22-4-2014 εντολής προσωρινής σύλληψής του, που εκδόθηκε από τον Εισαγγελέα Εφετών Πατρών, μετά την Α-7640/12-2012 με αρ. πρωτ. 2012/348454 από 12-12-2012 Ερυθρά Αγγελία Αναζητήσεων της Interpol Γεωργίας, που διαβιβάστηκε σ' αυτόν με το 4850/10/22855-33449/14(ΤΡΙΑΝ)/18-4-2014 τηλεομοιοτυπικό σήμα της Interpol Ελλάδος. Στη συνέχεια εκδόθηκε το 10/2014 ένταλμα σύλληψης και προσωρινής κράτησης του Προέδρου Εφετών Πατρών σε βάρος του εκζητούμενου, ο οποίος κρατήθηκε στο Κατάστημα Κράτησης Πάτρας. Ακολούθησε η 12/2014 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Πατρών, με την οποία διατάχθηκε η άρση της προσωρινής κράτησής του μέχρι την οριστική εκδίκαση της υπόθεσης με τους περιοριστικούς όρους της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, της χρηματικής εγγύησης, ποσού 100.000 ευρώ και της εμφάνισής του κάθε Τρίτη στο Αστυνομικό Τμήμα της κατοικίας του και, μετά την κατάθεση της εγγύησης, αποφυλακίστηκε στις 2-6-2014. Ο εκζητούμενος εγκατέλειψε τη Γεωργία και ήρθε στην Ελλάδα, επικαλούμενος ότι διώκεται στη χώρα του για πολιτικούς λόγους. Στις 17-7-2014, όπως ήδη σημειώθηκε, υπέβαλε στις αρμόδιες ελληνικές αρχές αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει εκδοθεί απόφαση, ενώ του χορηγήθηκε και το 21757/10-10-

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισαγγελέας

2014 δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία από την Υπηρεσία Ασύλου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη. Ο εκζητούμενος αρνείται τις κατηγορίες, τις οποίες χαρακτηρίζει προσχηματικές και ισχυρίζεται ότι του αποδόθηκαν λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων και λόγω της ιδιότητάς του ως πρώην κυβερνητικού αξιωματούχου, και συγκεκριμένα ως Διευθυντή του Τμήματος Συνταγματικής Ασφάλειας στο Υπουργείο Εσωτερικών, στο πλαίσιο της καταδίωξης που προβαίνει κατά των πολιτικών αντιπάλων της η νέα Γεωργιανή Κυβέρνηση, που αναδείχτηκε στις εκλογές του έτους 2012. Επίσης ισχυρίζεται ότι υπάρχει στοχευμένη προσπάθεια εξόντωσης του ίδιου και της οικογενείας του από την Κυβέρνηση της Γεωργίας. Ότι ο αδελφός του Μπατσάνα Αχαλάια, ο οποίος υπήρξε Υπουργός Άμυνας και Εσωτερικών κατά την περίοδο της προεδρίας του Μιχαήλ Σαακασβίλι, αμέσως σχεδόν μετά την ανάληψη της εξουσίας από το κόμμα «Γεωργιανό Όνειρο» και, ενώ δεν εκκρεμούσε μέχρι τότε καμία ποινική υπόθεση σε βάρος του, διώχτηκε ποινικά και συνελήφθη, εξακολουθεί δε να κρατείται παράνομα πάνω από το ανώτατο όριο προφυλάκισης που προβλέπει το Σύνταγμα της Γεωργίας, παρότι έχει αθωωθεί για όλες τις κατηγορίες, που απαγγέθηκαν σε βάρος του. Ότι και κατά του πατέρα του, Ρόναλντ Αχαλάια, πρώην εισαγγελέα της επαρχίας Σαμεγκρέλο, ο οποίος μετά τις εθνικές εκλογές του έτους 2012 επικράτησε στην εκλογική περιφέρεια του Ζουγκτίνι, άρχισε δικαστική έρευνα για το αδίκημα της κατάχρησης εξουσίας, το οποίο φέρεται να έχει τελέσει κατά τη θητεία του ως εισαγγελέας, η δε νέα κυβέρνηση της Γεωργίας τροποποίησε εσπευσμένα τον κώδικα ποινικής δικονομίας εισάγοντας νέα διάταξη, που επιτρέπει τη δίωξη βουλευτών χωρίς προηγούμενη άδεια του κοινοβουλίου της Γεωργίας, προκειμένου να διωχτεί ποινικά ο πατέρας του, αλλά

Σελίδα 18 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

και να διευκολυνθεί η ποινική δίωξη των βουλευτών της αντιπολίτευσης. Ότι έχουν γίνει μαζικές πολιτικές διώξεις και ασκηθεί από τη Γενική Εισαγγελία της Γεωργίας υποκινούμενες ποινικές διώξεις, μεταξύ των άλλων, κατά του πρώην Προέδρου της Γεωργίας Μιχαήλ Σακασβίλι, του πρώην Υπουργού Εσωτερικών και τώρα Γενικού Γραμματέα του κόμματος «Ηνωμένο Εθνικό Κίνημα» Ιβάνε Μεραμπισβίλι, του πρώην Υπουργού Άμυνας Νταβίτ Κεζερασβίλι, του πρώην Υπουργού Δικαιοσύνης Ζουράμπ Αντεισβίλι και του πρώην Δημάρχου της Τιφλίδας Γκίγκι Ουγκουλάβα. Ότι οι ποινικές διώξεις εναντίον του είναι κατασκευασμένες και το κίνητρό τους είναι αμιγώς πολιτικό. Και ότι, αν εκδοθεί, θα κινδυνεύσει η ζωή και η σωματική ακεραιότητά του.

Οι προαναφερόμενοι ισχυρισμοί του εκζητούμενου βρίσκουν σε μεγάλο βαθμό στήριξη στο αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας. Κατά τη δίκη στο πρωτοβάθμιο συμβούλιο, όπως προκύπτει από τα οικεία πρακτικά, εξετάστηκαν ως μάρτυρες ο Vakhtahg Gabedana, Καθηγητής Πανεπιστημίου και δικηγόρος Γεωργίας, ο Giorgi Kalandadre, πρώην Αρχηγός Στρατού της Γεωργίας και ο Nugran Tsiklauni, βουλευτής Γεωργίας, οι οποίοι, μεταξύ άλλων κατέθεσαν και τα εξής : Ο πρώτος κατέθεσε ότι «... ο εκζητούμενος ... ήταν Δ/ντης Συνταγματικής Ασφάλειας της Γεωργίας και γνωρίζει όλα τα σημαντικά θέματα της Γεωργίας ... στη Γεωργία δεν θα τύχει δίκαιης δίκης, οι Δικαστές υποκινούνται από πολιτικά συμφέροντα ... Υπάρχει ένας φόβος για μένα μετά την κατάθεσή μου σήμερα για το τι μπορεί να μου συμβεί από την τωρινή δημοκρατία της Γεωργίας ... Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Γεωργίας, όταν ο εκζητούμενος ήταν στη θέση του, ήταν ο Μιχαήλ Σακασβίλι, όπου και αυτός είναι καταζητούμενος από το καθεστώς. Ο Υπουργός Εσωτερικών εκείνης της περιόδου, ο

ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ
Ο ΕΠΙΣΤΗΤΗΣ

Σελίδα 19 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

οποίος ήταν αμέσως πάνω από τον εκζητούμενο, αυτή τη στιγμή είναι φυλακισμένος. Για τον πρώην Υπουργό Άμυνας, ο οποίος έχει διαφύγει από τη Γεωργία, είχε υποβληθεί αίτημα έκδοσής του, όμως η Γαλλία το απέρριψε. Τον Υπουργό Δικαιοσύνης της Γεωργίας, τον οποίο γνωρίζω και προσωπικά, ξέρω ότι ζητούν την έκδοσή του. Ο πρώην Δήμαρχος της Τιφλίδας είναι προφυλακισμένος. Ο αδελφός του εκζητούμενου Πάτσα Αχαλαία υπήρξε υπουργός σε δύο υπουργεία και αυτή τη στιγμή είναι παράνομα κρατούμενος στη Γεωργία, σε όλα τα δικαστήρια έχει αθωωθεί όμως συνεχώς του κάνουν διώξεις. Ο πατέρας του εκζητούμενου που ήταν Εισαγγελέας της Γεωργίας διώκεται και αυτός...». Ο δεύτερος κατέθεσε ότι «... Μετά τις εκλογές η νέα κυβέρνηση της Γεωργίας άλλαξε τον Υπουργό Άμυνας, με φώναξε 5 η ώρα τα ξημερώματα στο γραφείο και μου ζήτησε να καταθέσω εναντίον του εκζητούμενου και του αδελφού του. Αφού αρνήθηκα να δώσω ψευδή κατάθεση, με συνέλαβε αμέσως και με έστειλε στο κρατητήριο. Ως τότε ο εκζητούμενος ήταν Διευθυντής Συνταγματικής Ασφάλειας, ο αδελφός του ήταν Διευθυντής των Φυλακών και ο πατέρας του ήταν Εισαγγελέας της δεύτερης μεγαλύτερης περιοχής της Γεωργίας ... Ο αδελφός του έχει αθωωθεί 12 φορές από τα δικαστήρια, αλλά ακόμα είναι κρατούμενος. Φροντίζουν κάθε φορά που αθώνεται να τον κατηγορούν για κάτι νέο, ώστε να παραμένει διαρκώς κρατούμενος. Ο εκζητούμενος υπάρχει πολύ μεγάλος κίνδυνος να υποστεί πολλά βασανιστήρια στη Γεωργία... ο γενικός Εισαγγελέας της Γεωργίας, ο αδελφός του εκζητούμενου, ο Υπουργός Έσωτερικών - ο οποίος είναι φυλακισμένος - ο Υπουργός Άμυνας, ο ίδιος ο Πρόεδρος Σακασβίλι, όλοι αυτοί διώκονται από το σημερινό καθεστώς για πολιτικούς λόγους, είναι καθαρά πολιτικές διώξεις ... Ήμουν προφυλακισμένος και

το
πρώην

τελείωσε το δικαστήριό μου πριν δύο μήνες, με θεώρησαν ένοχο αλλά μου χορήγησαν αμνηστία, η κατηγορία ήταν κατάχρηση εξουσίας. Γνωρίζω την καταδικαστική απόφαση του Μαΐου 2014 που αφορά τον εκζητούμενο, γνωρίζω ότι δεν ενημερώθηκε ποτέ για την κατηγορία, αυτά γίνονται γιατί είναι πολιτική δίωξη. Αν γνώριζε ο εκζητούμενος θα έβαζε δικηγόρο». Και ο τρίτος κατέθεσε ότι «... Τα δικαστήρια έχουν πάρει κάποιες δίκαιες αποφάσεις και κάποιες αποφάσεις υποκινούμενες από το κυβερνόν κόμμα. Αν το κυβερνόν κόμμα αποφασίσει ότι κάποιος πρέπει να παραμείνει κρατούμενος, έτσι θα γίνει ... Ο πατέρας του εκζητούμενου είναι μέλος του κοινοβουλίου, είχε ασυλία αλλά το κυβερνόν κόμμα άλλαξε τον κανονισμό και τώρα τον διώκουν. Ο εκζητούμενος είναι μέλος του πρώην κόμματος που διώκεται και μέλος μιας οικογένειας που όλοι διώκονται ... Μέσα από τις φυλακές και έξω από αυτές μου έχουν επιτεθεί και μου έχουν προκαλέσει βαριές σωματικές βλάβες. Εκπρόσωποι της Ε.Ε. και των ΗΠΑ και πολλοί διεθνείς οργανισμοί σχολίασαν και καταδίκασαν το γεγονός της επίθεσής μου και το κυβερνόν κόμμα δεν έχει κάνει τίποτα για να βρει τους δράστες αν ο εκζητούμενος εκδοθεί, θα βασανιστεί και θα πεθάνει στις φυλακές...».

Οι παραπάνω καταθέσεις ενισχύονται και από σειρά εγγράφων, που αναγνώστηκαν και περιέχονται στη δικογραφία, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα ακόλουθα : 1) Η από 18-2-2014 επιστολή του Προέδρου του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρώπης, Aldo Bulgarelli, προς τον Πρόεδρο, τον Πρωθυπουργό και τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου της Γεωργίας, στην οποία γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένα περιστατικά άσκησης βίας, εκφοβισμού και παρεμπόδισης δικηγόρων του Γεωργιανού Δικηγορικού Συλλόγου κατά την άσκηση των

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

Σελίδα 21 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

καθηκόντων τους από εισαγγελείς και κρατικούς αξιωματούχους της Γεωργίας και περιέχεται πρόσκληση για διερεύνηση και νόμιμο κολασμό των σχετικών περιστατικών και για λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων, ώστε οι γεωργιανοί δικηγόροι να ασκούν τα καθήκοντά τους, χωρίς παρενοχλήσεις ή ανάρμοστες παρεμβάσεις. 2) Η από 28-4-2014 επιστολή του Δικηγορικού Συλλόγου Γεωργίας προς τον Γενικό Εισαγγελέα Γεωργίας, στην οποία αναφέρονται πράξεις βίαιης, εκφοβιστικής και εξυβριστικής συμπεριφοράς από εισαγγελέα, άλλα κρατικά όργανα και από συγκεκριμένο πολίτη σε βάρος δικηγόρων σχετικές με την εκτέλεση των καθηκόντων τους, χωρίς να υπάρξει διερεύνηση αυτών και δίωξη των υπαιτίων από τις αρμόδιες αρχές και με την οποία ζητείται η λήψη μέτρων για την προσωπική προστασία των δικηγόρων και την εξασφάλιση της ανεμπόδιστης άσκησης του λειτουργήματός τους. 3) Η από 12-5-2014 έκθεση του Επιτρόπου για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης, Nils Muiznieks, στην οποία, μεταξύ άλλων, γίνεται αναφορά και στην αντιμετώπιση του Bacho Akhalaia, αδελφού του εκζητούμενου και πρώην υπουργού, από τις κρατικές αρχές της Γεωργίας. Και 4) Σειρά άλλων εγγράφων ευρωπαϊκών αρχών και οργάνων, δηλώσεων μη κυβερνητικών οργανώσεων, δημοσιευμάτων διεθνούς τύπου κλπ., με παρόμοιες αρνητικές περιγραφές για την πολιτική πραγματικότητα και τη λειτουργία των κρατικών αρχών και υπηρεσιών στη Γεωργία.

Από όσα προαναφέρθηκαν και ενόψει, ιδίως, του ότι α) μετά την κυβερνητική μεταβολή στη Γεωργία κατά το έτος 2012 ασκήθηκαν πολυάριθμες ποινικές διώξεις κατά πολιτικών προσώπων και αξιωματούχων με σημαντικές θέσεις στον κρατικό μηχανισμό κατά την προηγούμενη διακυβέρνηση του πολιτικού κόμματος «Ηνωμένο Εθνικό Κίνημα», στα οποία εντάσσονται και

Σελίδα 22 της 447/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

πολύ στενά συγγενικά πρόσωπα του εκζητούμενου, β) ο εκζητούμενος κατείχε νευραλγική θέση κατά την περίοδο διακυβέρνησης του εν λόγω πολιτικού κόμματος, που τώρα βρίσκεται στην αντιπολίτευση, με μακρόχρονη συμμετοχή και ανάμιξη στις δραστηριότητες αυτού και σε στενή συνεργασία με τον πρώην πρόεδρο Μιχαήλ Σακασβίλι και άλλα κορυφαία πρώην κυβερνητικά και κρατικά στελέχη, αντιμετωπίζεται δε από τις κυβερνητικές και κρατικές αρχές της Γεωργίας ως σημαίνον στέλεχος της αντιπολίτευσης και γ) της πολύ συγκεκριμένης και με άμεση γνώση κατάθεσης του παραπάνω μάρτυρα Giorgi Kalandadze, πρώην Αρχηγού Ξηρατού της Γεωργίας (ότι μετά την κυβερνητική αλλαγή ο νέος Υπουργός Άμυνας ζήτησε από αυτόν να δώσει ψευδή κατάθεση κατά του εκζητούμενου και, επειδή αυτός αρνήθηκε, τον συνέλαβαν αμέσως και τον φυλάκισαν με κατηγορία κατάχρηση εξουσίας, για την οποία χορηγήθηκε αμνηστία λίγο μετά την καταδίκη του), το Συμβούλιο πείστηκε ότι συντρέχουν σοβαροί λόγοι που επιβάλλουν να θεωρηθεί ότι, σε περίπτωση έκδοσής του στη Γεωργία, η θέση του εκζητούμενου υπάρχει κίνδυνος να επιδεινωθεί λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων και των υπηρεσιών που παρείχε σε νευραλγική κρατική θέση και σε στενή συνεργασία με την προηγούμενη διακυβέρνηση, που αντιπολιτεύεται την τωρινή κυβέρνηση της Γεωργίας. Επίσης υπάρχει κίνδυνος, σε περίπτωση έκδοσής του, ο εκζητούμενος να διωχτεί και για άλλες πράξεις, διαφορετικές από αυτές για τις οποίες ζητείται και αναγόμενες στην προηγούμενη κυβερνητική περίοδο, κατά παράβαση της αρχής της ειδικότητας. Επομένως και σύμφωνα με όσα αναπτύχθηκαν στο νομικό μέρος, υπάρχει νόμιμος λόγος που εμποδίζει τη ζητούμενη έκδοση. Συνακολούθως, δεν συντρέχουν στην προκείμενη περίπτωση οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

του εκζητούμενου στο κράτος της Γεωργίας και δεν έσφαλε το πρωτοβάθμιο συμβούλιο, αφού, έστω και με διαφορετικό σκεπτικό, κατέληξε στο ίδιο πόρισμα και γνωμοδότησε αρνητικά για την ένδικη αίτηση έκδοσης, η δε σχετική έφεση του Εισαγγελέα Εφετών Πατρών πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσία την 2/17-10-2014 έφεση του Εισαγγελέα Εφετών Πατρών κατά της απόφασης 21/16-10-2014 του Συμβουλίου Εφετών Πατρών, με την οποία αυτό γνωμοδότησε κατά της έκδοσης του David Akhalaia του Ronald και της Naní στο κράτος της Γεωργίας.

Απορρίπτει την από 17-10-2014 έφεση του αμέσως παραπάνω εκζητούμενου κατά της ίδιας απόφασης. Και

Καταδικάζει τον εκκαλούντα στα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 9 Απριλίου 2015.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

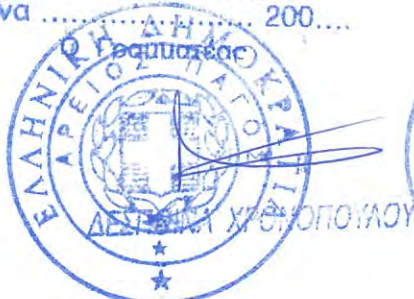
Εκδόθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 24 Απριλίου 2015.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
18 ΜΑΙ. 2015
Αθήνα 200.....

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Για τη νόμιμη σήμανση και την κατά σειρά παραγγελία έκδοσή του

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας
Εφετών Πατρών

